

Nujeen Mustafa – Khristina Lamb
Nujeen
Athenaeum Kiadó, 2017, 350 oldal, 3499 Ft

Christina Lamb, az *Én vagyok Malala* című könyv társszerzője segítségével az egész világ megismeri a szíriai menekült lány, Nujeen Mustafa történetét. „Esélyt kaptam, hogy jót tegyek. Mindig is azt kutattam, hogyan tehetném kicsit jobbá a világot.” – mondja Nujeen Mustafa. A lány akkor látta életében először a tengert, amikor útra keltek. Egy embercsempész útmutatását követve jutott el a partig a hűgával.

„A szokásos 1 000 dollár helyett fejenként 1 500 dollárt fizettünk, hogy a családuk külön hajót kapjon, de amikor odaértünk, kiderült, hogy mások is utaznak velünk. Összesen harmincyolcan ültünk a gumicsónakban, huszonhét felnőtt és tizenegy gyerek. A helyszínen már nem volt más választásunk: vissza nem indulhattunk, és az embercsempészek állítólag törökkel és marhaösztökével győzték meg azt, aki meggondolta magát.” Az Aleppóból indult szíriai menekült lányról sokan beszámoltak már, amióta döbbenetes, 5 600 kilométeres útjának végén eljutott a háborúból a biztonságos Wesselingbe, Németországba – kerekesszéssel. Nujeen cerebrális pa-

Nujeen útja Szíriából

Az Athenaeum Kiadó könyvajánlója

rézissel, korai agyi bénulással él, mégis hatalmas, Szíriából Törökországon át Görögországba, majd Macedónián, Szerbián és Magyarországon át, Szlovénián és Ausztrián keresztül Németországba vezető utat tett meg testvéreivel.

Musztafa történetét a Sunday Times újságírója, Christina Lamb rögzítette, a könyvet pedig a Harper Collins adta ki kilenc nyelven: német, svéd, finn, dán, olasz, francia, holland, spanyol és portugál változatban. Lamb, akit Malala Juszufozai *Én vagyok Malala* című könyvének társszerzőjeként is ismerhetünk, ebben a most magyarul is megjelenő műben újra bebizonyítja, milyen erővel tudja tolmácsolni a fiatal túlélők kitartását és eltökéltségét.

„Jót szoktam nevetni azon, hogyan reagálnak az emberek, amikor meglátják, hogy toloszékben ülök” – vallja be a lány, akit többen csodálnak azért, mert sikerült megszöknie Szíriából, mint ahányan tisztában vannak egészségügyi állapotával. Nujeen szerint még mindig sikerül néha meglepnie azokat, akik az első találkozáson döbbennek csak rá, hogy nem tud járni. „Néha én magam is megfedlekzem erről.”

„Boldog, meghitt és békés idők voltak Szíriában, egészen sokáig – emlékszik vissza. – Tizenkét éves lehettem, amikor az ISIS megkezdte körülnézni a várost. Onnantól fogva nem tudhattam, megélem-e a holnapot. Azt vártuk, hogy éjjel arra jár egy helikopter, és bombát dob ránk álmunkban.” Nujeen ezt az állandó félelmet viselte a legnehezebben. „A szobáink fala néha beleremegett a közeli robbanásokba.”

„Van, hogy őrizetbe vesznek. Bevisznek a rendőrségre, és kihallgatnak, te pedig úgy érzed magad, mintha fertőző beteg lennél. Mintha tőled akarnák megvédeni a népüket. A hozzáállás volt ilyen. Az emberek rosszat feltételeztek rólunk, pedig mi békével jöttünk, nem akarunk ártani senkinek sem.”

Nujeen már hosszabb ideje él Németországban, de az még mindig felfoghatatlan számára, hogy könyv szól róla. Christina Lamb a BBC News csapatának közvetítésével vette fel vele a kapcsolatot Nujeennal a magyar-szerb határon. „Ezzel esélyt kaptam, hogy jót tegyek. Mindig is azt kutattam, hogyan tehetném kicsit jobbá a világot.”